

[Grünbaum.]

i, at vi nu gennemgår de mange fradrag med henblik på at opnå en forenkling og med henblik på at opnå en mere rimelig fordeling af skattebyrden, og jeg vil gerne understrege, at det er vi helt enige i. Vi er helt enige både med de radikale og med SF om, at der bør foretages en sådan oprydning i fradragsjunglen, og derfor vil vi også gerne være med til, at det sker, at der foretages en sådan gennemgang, og jeg vil gerne her i dag give mit tilsagn om, at vi sammen med ikke blot de radikale og socialistisk folkeparti, men forhåbentlig sammen med samtlige partier, der jo stort set er enige om denne lovgivning, kan gå videre med skattereformen og få foretaget oprydninger og forenklinger dér, hvor vi synes det er påkrævet, og der er ingen tvivl om, at det er det på adskillige områder.

Jeg skal nøjes med her i dag, ud over det tilsagn, jeg har givet, at advare imod, at det omvendte sker — det har jeg en vis frygt for — nemlig at man foretager en udvidelse og en forstærkelse af de fradrag, som vi gerne skulle af med. Jeg tænker bl. a. på det særlige etableringsfradrag i ligningslovens § 27, stk. 3, men jeg har en lumsk mistanke om, at man fra visse af regeringspartierne måske nok i den kommende tid kunne tænke sig at udbygge en række fradrag, som vi i virkeligheden skulle se at komme af med.

Jeg henstiller endnu en gang til regeringen, at man, når vi nu endelig er sluppet af med den uheldige skattefradragsregel, den for skatteyderne meget uheldige skattefradragsregel, der gav os de urimelig høje marginalskatte, ikke genindfører skattefradragsreglen for kommuneskattens vedkommende. Der har jo allerede lydt stærke advarsler fra kommunale skattefolk imod en genindførelse af fradraget, og et forslag fra kommunerne viser, at der kan opnås en langt bedre udligning af skattebyrden kommunerne imellem ad andre veje. Jeg vil gerne gentage vort partis tilsagn om at ville være med til en ordning, der mere direkte hjælper

dels de fattige kommuner, dels de kommuner, f. eks. de såkaldte udviklingskommuner, der af andre grunde har behov derfor. Det er jo de to grupper af kommuner, der er særlig vanskeligt stillet i øjeblikket.

Jeg forstod ved førstebehandlingen, at den radikale ordfører var principielt enig med mig i det synspunkt, og at også venstre var tilbøjelig til at mene det samme. Så mangler vi kun de konservative. Jeg henstiller, at man overvejer dette spørgsmål nøje endnu en gang, og jeg vil sige til regeringen og til de konservative: lad nu være med at forringe skattereformen på det punkt; lad os finde en bedre løsning på det kommunale udligningsproblem.

Når jeg siger dette nu, skønt dette spørgsmål ikke er til behandling i dag, er det, fordi det skal være sagt, synes jeg, inden regeringen måske har låst sig fast ved fremsættelse af forslag — finansministeren var jo selv inde på spørgsmålet i sin fremsættelse, så det er ikke helt unaturligt at tage det med i dag. Jeg gav dengang tilsagn om, at vi meget gerne i udvalgsarbejdet ville være med til at søge spørgsmålet løst, men vi har ikke fået materialet dertil fra finansministeren. Det skal jeg ikke bebrejde finansministeren, der er jo nok at lave; men det skulle vel også kunne nås til efteråret, når folketinget samles igen.

For at resumere vor stilling til de seks lovforslag med de ændringsforslag, vi behandler i dag, så er situationen altså den, at der et langt stykke vej, et meget langt stykke vej, er enighed i udvalget mellem partierne. Der er enighed om mange af de væsentlige ting, men alligevel også uenighed på visse punkter, der i hvert fald for os også er vigtige og væsentlige.

Vi har til lovforslaget om ændring af opkrævningen af kildeskat stillet ændringsforslagene nr. 5 og 6 om opretholdelse af standardfradraget, og dem må jeg anbefale at man stemmer for.

Til forslaget til ikrafttrædelseslov anbefaler jeg, at man stemmer for ændringsforslag nr. 1 om ophævelse af det skattefri